

Beauceronklubben önskar alla medlemmar en God Jul

Dubbelsporren

SVENSKA BEAUCERONKLUBBENS MEDLEMSTIDNING

nr 4 2009

TRÄNINGSTIPS

OBS! TRYCKFEL I
DS 4! MANUSSTOPP ÄR
REDAN 10 JANUARI!

HAPPY HEELER 2009 TRÄNA SPÅR VETERINÄRENS SPALT RESULTAT

FOTO: MARTIN PERSSON

Jag kom nyligen att tänka på att jag faktiskt har haft det rätt lyxigt. Ja inte ekonomiskt alltså, där har det varit ganska blygsamt, men hundmässigt.

Under lite mer än två år jobbade jag fem minuters gångväg hemifrån och dessutom var hemma ett kollektiv så där fanns alltid folk. Sedan öppnade jag hunddagis och då blir nog ingen förvånad om jag avslöjar att min vovve Bronx delade arbetsbördan med mig så gott han kunde. Nu när jag bor utanför Stockholm och jobbar med helt andra grejer är det ok fram till jul för nu är sambon hemma ganska mycket och jag kan vara hemma en del, men sedan ...

En normalbegåvad person kanske vill ge mig tipset att själv sätta min hund på dagis, men nu är det fullt och ca 100 hundar i kö på det ena och på det andra vill jag helt enkelt inte ha min hund.

Jag är övertygad om att det kommer lösa sig finfint, men jisses vilken såpbubbla till värld jag har levt i, hahaa.

Jag hoppas många ställer ut i Stockholm i december och att ni får finfina resultat. Tyvärr har vi ingen monter denna gång då det inte fanns tillräckligt med intresserade som kunde bemanna den. Det känns inte riktigt hundra, men vi får trösta oss med att ett par personer hört av sig och visat intresse och att de och vi och förhoppningsvis många fler hjälper till framöver.

Slutligen vill jag önska er en god jul och en fin avslutning på 2009.

Peter Kjällkvist

Dubbelsporren

Svenska Beauceronklubben medlemstidning började ges ut 1993.

Ansvarig utgivare: Lars Fastling
T.f. Redaktör: Åsa Alfred

Medlemspriser:
Helbetalande medlem 400 kr /år
Delbetalande medlem 150 kr/år
Familjemedlem 50 kr/år

Grafisk form: Jeanette Friman
jeanette.friman@bredband.net

Tryck: BrommatryckBrolins
Upplaga: 130 ex

Betala in medlemsavgifter eller
för annonsering: pg: 91 93 94-7

ANNONSERA I DS

Om ni bokar och betalar för fyra annonser i rad (fyra nummer i följd under ett år) betalar ni endast för tre! Gäller samtliga annonsstorlekar. Annonssören ansvarar för innehållet i annonserna.

ANNONSPRISER:		ANNONSFORMAT: (i mm)
Medlem:	Företag:	
Helsida 150 kr	Helsida 300 kr	183x267 / 210x297 + 5 mm utfall
Halvsida 100 kr	Halvsida 200 kr	169x121 / 80x240
Kvartsida 50 kr	Kvartsida 100 kr	80x120

(Företagspriser gäller även uppfödare som sätter ut kennelnamnet i annonsen.)

MATERIAL TILL DS

VI BEHÖVER ER HJÄLP ATT GÖRA EN BRA TIDNING! SÅ SKICKA GÄRNA FINA BILDER OCH ARTIKLAR TILL OSS.

Så här levererar du material till Dubbelsporren:

Material till Dubbelsporren skickas via e-post. Redaktionen förbehåller sig rätten att vid behov redigera i insänt material. Innehållet står som regel för respektive skribents räkning och behöver inte ge uttryck för uppfattningar som delas av Svenska Beauceronklubben styrelse eller kommittéer.

Allt material skickas till: asa@kfib.org

- Bilder till artiklar ska vara högupplösta, 300 dpi i tif-format eller jpg.
- Jpg formatet får ej komprimeras.
- Bilder ska levereras i färg, även om tidningen trycks i svartvitt.
- Annonser kan levereras som högupplösta pdfer, epser, indesign-dokument eller illustratordokument. Photoshopfiler är ok om logotyper ligger som vektoriserade lager.
- Allt material som innehåller logotyper eller annan vektorgrafik bör levereras i vektorform så logotyperna inte blir pixliga.

Har ni frågor om det tekniska?

Kontakta Jeanette Friman på jeanette.friman@bredband.net

I DETTA NUMMER

Ordförande har ordet	2
Veterinärens spalt	5
Jobba med positiv förstärkning	6
Spår – enkel aktivering	12
Happy Heeler 2009	14
Vallanlagstest	16
Varför har ni 4 hundar?	17
Statistik & registreringar	20
Tävlingsresultat	22
DS presenterar	24
Styrelse & kommittéer	27

REDAKTÖRENS RADER >

PÅ OMSLAGET

ASATRONS MIST
Foto: Jeanette Friman

När jag skriver det här så har vi kommit fram till den där kanske minst efterlängtdade månaden igen. November... Mörk, trist, blöt och kall och energin för att träna hund är ganska långt borta när man kommer hem efter en arbetsdag och mörkret redan har fallit. Men hundarna har ju energi så det räcker och blir över, så man har inte mycket val. För sina fyrbenta vänners skull så gör man en ansträngning. Och oftast är det ju jättekul när man väl kommer igång.

Men vissa dagar finns bara inte lusten att vara utomhus i kylan och regnet. Då är det tur att det finns många roliga saker att träna inomhus. En favorit hos både hundarna och mig är träning av tricks, med hjälp av shaping. Shaping kommer från "shape" vilket betyder forma och det hela går ut på att man formar fram beteenden genom att klicka för små små delar i taget. Jag har bland annat tränat in "buga", "snurra" och andra roliga saker. Hundarna tycker det är jättekul och de blir rejält trötta i huvudet - 10-15 minuter totalt per hund (uppdelat på flera korta pass) är tillräckligt, de är minst lika trötta efter det som efter ett rejält lydnadspass.

Behöver man inspiration så kan man söka på nätet, det finns många hundägare som tränar tricks med sina hundar, det finns även många filmer på www.youtube.com som man kan få inspiration av.

En annan sak som också hör den här årstiden till är jul- och nyårshelgen. En härlig tid, med ledighet, god mat och umgänge med familjen. Men det finns också en baksida med den här tiden - smällare och raketer... För de som har en skotträdd hund har kanske, när ni håller den här tidningen i handen, eländet redan börjat - i städerna verkar de ju börja smälla flera veckor innan nyår.

Själv är jag otroligt tacksam över att vi bor ute på landet - av våra fyra hundar är två rejält skottberörda medan de två andra är totalt oberörda. För vår del handlar det om att se till att våra två hundar är lugna under de kanske 10-15 minuter som grannen skjuter sina raketer, sen är resten av helgen lugn för vår del. Men jag tänker på de som bor i stan med en skottberörd eller skotträdd hund... och det är ju inte bara hundar som drabbas. Även många människor mår dåligt av smällandet - flyktingar från krigsdrabbade länder, senildementa ... listan kan säkert göras betydligt längre. Nog är det vackert med raketer men det hade i mina ögon varit betydligt vettigare att förbjuda raketer och sen fick städer och byar arrangera ett rejält fyrverkeri vid tolvslaget, det räcker ju! Istället för detta vainsinnessmällande som pågår i veckovis.

En sak vi i alla fall kan se fram emot är vintersolståndet den 21 december; efter det vänder det och vi går mot ljusare tider. Tänk ändå, det är inte mer än tre månader sedan som jag hade semester, tiden går ju faktiskt rätt fort och snart har vi åter igen våren här, med ljusnande dagar, kvittrande fågelsång och massor av roliga hundaktiviteter.

Från en sak till en annan - jag kan tänka mig att ni läsare kanske tycker att det mest är bilder på samma hundar, och texter som kommer från samma personer hela tiden. Ett sätt att få in mer variation på bilder, hundar och skribenter är att medlemmar skickar in material. Jag tror jag har sagt det förut och jag säger det igen - ni behöver inte känna att ni måste skriva långa texter om något seriöst ämne; skriv om det som faller er in, som ligger i ert intresse. Skriv om er vardag, nån kul sak som har hänt, en framgång ni haft med er hund eller något sådant. Vi korrekturläser och hjälper till att omformulera om det är något som ni inte riktigt "får till". Likaså vill vi ha in fler foton från er läsare! Tänk bara på att fotona ska vara högupplösta, det behövs för att de ska bli bra i tryck.

Avslutningsvis vill jag önska alla läsare: GOD JUL & GOTT NYTT ÅR!!

Åsa Alfred
Tillförordnad redaktör

VETERINÄRENS SPALT

MINSKA RISKEN FÖR SKADOR

Några råd om fysisk hundträning

Den unga hunden

Grunden till en frisk hund börjar med vettig avel. Foder av bra kvalitet och i lämplig mängd samt sund träning är andra viktiga omgivningsfaktorer för en god uppväxt. Det är viktigt att den växande hunden får röra sig på ett varierat sätt. Belastas inte leder, skelett och muskulatur tillräckligt under uppväxten är de heller inte redo för belastning senare. Den växande kroppen måste vänjas vid successivt ökande belastning för att kunna utvecklas normalt. Ingenting magiskt kommer att hända på ettårsdagen som gör att hunden nu är redo för full belastning.

Hunden i träning

Träning kan definieras på olika sätt. Allt ifrån att ligga stilla till att driva rådjur är en form av träning. Fler exempel på träning kan vara sök, jogging, agility och drag. Hunden utsätts under fysisk

träning och tävling för en mängd olika skaderisker. Riskerna varierar med bland annat träningsform, träningsintensitet, typ av underlag och hundens allmänna fysiska förutsättningar.

Förebyggande åtgärder

Ett bra sätt att undvika skada är att ge uppvärmningen en väsentlig del i träningen. På så sätt förbereds muskler, leder och ligament för ökad belastning och risken för muskelsträckning eller leddskada minskar. Uppvärmningens längd och intensitet anpassas till den kommande aktiviteten.

En annan sak att tänka på är vad du tränar på för underlag. Generellt kan sägas att ett hårt underlag sliter mer på hunden än ett mjukt.

Det är också viktigt att anpassa träningsform och intensitet till hundens fysiska förmåga och att även se till dagsformen.

Nedvarvning är en viktig del för att transportera bort slaggprodukter från muskulaturen efter träning och ge musklerna förutsättningar för god återhämtning.

Massage och stretching bör undvikas om du inte är utbildad. Speciellt gäller detta stretching då det kan vara direkt skadligt för din hund. Följden av stretching är en ökad ledrörlighet. En frisk muskulatur kring en frisk led som belastas i hela sitt naturliga rörelseomfång behöver inte tänjas. När rörligheten i en frisk led ökar skapas en överrörlighet i leden. Leden belastas då i ytterkanterna där ledbrosket är som tunnast. Leden utsätts då för ökat slitage och en ökad skaderisk. Vid en muskelskada kan däremot stretching vara lämpligt för att minska ärrbildning, dock inte i det akuta stadiet. Sådan behandling bör alltid ske i samråd med veterinär.

Tänker ni på dessa saker så kan ni med enkla medel minimera skaderisken och få en gladare och friskare hund.

Lycka till med er fortsatta träning och tävling!

Malena Lindberg, Chefveterinär
Torslanda Djurklinik

KALLELSE TILL ÅRSMÖTE 2010

Svenska Beauceronklubben kallar härmed till årsmöte den 6 mars 2010.

Plats är i skrivande stund ej bestämd, men håll kalendern öppen!

Årsmöteshandlingar kan beställas från kassör Ankie Hermansson via mail: info@beauceronklubben.com eller telefon 0158-340 08.

Dagordning kommer finnas att hämta på www.beauceronklubben.com

VÄLKOMNA!

Hur man kan jobba med positiv förstärkning/klickerträning i vardagslydnaden

Har ni hört någon som säger ”Jag kör gärna positivt i lyd-
nadsträningen men i vardagen måste man ställa krav och
då räcker det inte med positiv förstärkning utan då behövs
även korrigeringar.”

AV ÅSA ALFRED FOTO: MARTIN PERSSON

Så där rakt upp och ner låter det ju rätt vettigt att vi måste ställa krav på att hunden sköter sig i vardagen. Men vad innebär det rent praktiskt vad gäller träningen av vardagslydnaden? Det är ju faktiskt en träning det också. Precis som på tävlingsplanen så utför hunden beteenden i vardagen. Många av dem är dessutom ganska lika tävlingslydnad; inkallning, ställande, läggande, fjärrdirigering, apportering. Alla de här momenten används på tävling men många av dem har också sin motsvarighet i vardagslydnaden. Det ligger ju dock en hel del allvar i momenten som används i vardagslydnaden, men det vet ju faktiskt inte hunden om. Det är vi människor som vet att det är otroligt mycket viktigare att hunden kommer på en inkallning när vi är ute och rastar än när vi står på en tävlingsplan.

Att rätta till ett tävlingsmoment som inte fungerar kan vara nog så frustrerande men innebär ändå inga direkta

risker, kanske med undantag för en frustrerad förare samt en del förlorade pengar i form av tävlingsavgifter ...

När det handlar om vardagslydnaden kan det ju vara så mycket mer som står på spel – om hunden inte kommer på inkallning när en bil närmar sig kan det sluta illa, likaså om hunden jagar iväg efter vilt. Det kan gå riktigt illa, för både hund och vilt eller för bilister som försöker väja för en hund som döv och blind för omvärlden rusar efter en hare rakt över vägen. Dessutom är det ju faktiskt olagligt att låta hunden springa omkring hur som helst.

Krav eller ansvar

Tillbaka till det här med krav. Vad ordet krav innebär varierar från person till person. För min egen del skulle jag ibland vilja ersätta ordet ”krav” med ”ansvar” eller något liknande. Jag vill att det ska vila ett visst ansvar på mina hundar att lyssna på vad jag säger och komma när jag kallar, stanna när jag säger till etc. för att få sin belöning samt

för att få privilegiet att vara lösa. Lyssnar man inte får man inte vara lös och röja och ha roligt ...

Jag kan dock inte se att korrigeringar egentligen skulle göra hundar mer benägna att lyssna. Det krävs i så fall ganska rejäla korrigeringar för att hundarna ska uppfatta situationen som så pass obehaglig att de hellre väljer att avstå än att riskera att ”åka på” en korrigering igen. Och hur lätt är det att utföra en rejäl korrigering när hunden är 20 meter bort och vägrar komma? Inte så enkelt, vilket många frustrerade förare fått märka.

Jag ska här försöka beskriva några sätt man kan jobba med vardagslydnad med hjälp av positiv förstärkning/klickerträning.

Börja med att hitta

bra belöningar för just din hund!

En grundläggande sak för att komma någonvar med klickerträning/positiv förstärkning är bra belöningar. Med det här tankesättet formar vi hunden

Numera kommer Sigge gärna och lämnar av ett föremål då han vet att det lönar sig, men det tog en hel del träning innan det fungerade så här bra.

genom att belöna korrekta beteenden och ignorera felbeteenden, eller ser till att hunden inte har möjlighet att göra fel. För att metoden ska fungera krävs att vi har belöningar som hunden finner åtråvärda. Börja tidigt med valpen och bygg upp en ”belöningsbank” med saker som hunden gillar. Och observera – det ska verkligen vara saker som hunden älskar. Det är inte ovanligt att man använder en belöning som hunden inte är särskilt entusiastisk inför, kanske att man som förare tycker att det är en bekväm belöning. Då har man tappat ett viktigt verktyg. Godis är bra på det sättet att det går snabbt att dela ut, hunden sväljer det snabbt, speciellt om man väljer mjukt godis, och är sedan redo att jobba för nästa godisbit. Nackdelen med godis är att det till viss del är dämpande. Det finns tillfällen när man vill dra upp hunden lite mer och då kan lek/kamp/jakt vara betydligt bättre att använda. Börja redan tidigt med valpen och lär den uppskatta dragkamp, jaktlek etc. Jobba också tidigt med

att valpen ska komma tillbaka till dig, så att du inte får en hund som tar lek-saken och springer iväg och lägger sig och tuggar i ett hörn.

Glöm inte bort social belöning – dvs. klappar, kel, röstberöm. Många hundar går igång väldigt bra på det. Föriga hundar med stor vilja att vara till lags blir ofta väldigt glada om husse eller matte visar sig bli nöjd med vad hunden presterar. Man måste inte begränsa social belöning till en liten klapp utan det kan vara högljudna glada tillrop, rejäla omklappningar, hunden kanske får hoppa upp och ”kramas” eller slicka dig i ansiktet.

Det händer att jag hör eller läser om någon hundägare som är väldigt stolt över att han/hon minsann INTE använder leksaker eller godis, utan ”hunden jobbar för min skull”. Jag tror helt klart att det finns hundar som finner förarens beröm vara den bästa belöningen de kan få, men ärligt talat – hur många av er har hundar som går in och jobbar ett rejält lydnadspass utan någon an-

nan belöning än att föraren blir nöjd? Förmodligen inte så många ... Men helt klart är det förstås så, att om du har en hund som värdesätter just social belöning högst av allt, ja då har du förmodligen en hund som tycker att det bästa som finns är när föraren blir glad.

Man får ju dock inte blanda ihop det här med arbetsvilja/motor! Har hunden en vilja att jobba så kommer den att jobba, därmed inte sagt att det jobbet den gör är just det vi hade tänkt oss att den skulle göra. En hund som brister i sin arbetsvilja kommer inte att ta i och jobba på lite extra oavsett hur bra belöning du presenterar. Så – vill man jobba med sin hund så underlättar det om den har arbetsvilja.

Att komma på inkallning och att lyssna när man är lös

Hundar är inte dumma. De lär sig snabbt att sköta sig inom en viss radie där föraren kan ingripa, men så fort de är utanför den här radien så är det ”fritt fram” – även om det kanske till slut

ändå resulterar i en korrigerig så kan hunden anse att det den hinner göra innan föraren får tag på hunden är väl värt den korrigerig som sen kommer. Då står man där som förare och har en hund som så småningom inte går att släppa lös då den bara sköter sig sämre och sämre när den väl är lös.

Att få till det rätt och bra från början med en liten valp är kanske inte så svårt. Men om man får en omplaceringshund med något bristande inkallning, stora reaktioner på omgivningen (allt nytt, om så bara en pinne på marken eller en nytuslagen blomma som inte fanns förra gången man passerade, upptäcks direkt och måste kontrolleras) samt en hel del jaktlust? Hur löser man en sån sak utan att riskera hunden, sin egen mentala hälsa och ibland även omgivningen?

Ja, i början ser man i alla fall till att ha hunden i koppel – vill man ge den lite mer rörelsefrihet använder man flexikoppel eller långlina. Allt för att se till att hunden inte får en chans att självbelöna sig. Oavsett vad hunden fått möjlighet att hitta på i tidigare hem så ska man stoppa alla sådana chanser direkt. Som jag skrev om i förra "klicker-artikeln" i DS nr. 1 – om man inte kan ha kontroll över förstärkningar så får man ha kontroll över hunden. Förstärkare är allting som hunden upplever som positivt och som förstärker ett beteende; exakt vad som funkar som förstärkare

är förstås olika från hund till hund. Jag som förare vill ju styra vad som förstärks, speciellt i ett läge där man håller på att forma om beteenden, då får jag vara noga med att inte ge hunden chans att självbelöna sig.

Den här situationen, att få hem en unghund som var svår att styra och kontrollera, hamnade vi i när vi tog hand om Garibaldis kullbror Sigge. Jag ska försöka beskriva hur jag gick tillväga.

Först och främst gällde koppel på – i början, hela tiden, lite längre fram så gällde det så snart jag kände att jag inte hade full kontroll på omgivningen. Vintertid när rastningen företogs i mörker de flesta dagarna så var flexikopplet en välsignelse, då fick han lite mer frihet men ändå inte chans att sticka iväg.

Sen belönade jag ofta – inför varje rastning fyllde jag fickan med vanligt torrfoder (på en kastrerad och matglad hund var det fullt tillräckligt med vanligt torrfoder – hade det inte räckt hade jag istället tagit till köttbullar, korv, torkad lever eller vad nu hunden hade uppskattat) och sen belönade jag all spontan kontakt samt att jag ofta bara kallade på honom med hans namn och i början då tydligt visade att jag hade godis. Ibland använde jag istället en trasa eller en boll, dock valde jag då helst boll i snöre eftersom jag på det sättet kunde behålla leken hos mig, istället för att han tog bollen och sen fick chan-

sen att springa iväg en sväng och leka själv med bollen. Det var inte bara det här med inkallning som var lite halvt om halvt fungerande, utan även det här med att lämna av föremål...

Så fort han började bli hyfsat duktig att lyssna så behövde jag inte längre visa att jag hade godis/leksak, det visste han ändå. Jag belönade fortfarande väldigt ofta och man kan tycka att det är lite jobbigt att belöna så mycket i början men jag kan säga att det verkligen lönat sig.

Idag är han väldigt lyhörd när jag kallar på honom. Sigge har även ett ganska stort jaktintresse. Det verkar variera hos vår ras – en del beauceroner är väldigt jaktbenägna, andra är mer eller mindre ointresserade, eller som i fallet med Kenzo, vår äldsta hane – han är väldigt intresserad av djuren, studerar gärna rådjur, harar och rävar som rör sig runt om oss men det finns hos honom inget som helst intresse att sticka efter; han är bara nyfiken och så länge matte inte sagt att han ska springa efter så tittar han bara och sen går han vidare.

Riktigt lika enkelt var det dock inte med Sigge. Här finns ganska mycket jaktlust, på gott och ont. Det är naturligtvis en trevlig egenskap när den riktas mot rätt saker.

Vi hade lite tur med Siggens träning, det ska jag erkänna. Det hände att det för upp harar men de gångerna var

Omvänt lockande - Garibaldi håller hårt i apporten trots att jag petar på den och trots att jag har godis i handen nästan framför nosen på honom. Han vet att det lönar sig att vänta till jag säger "tack".

Sigge kopplad och han fick aldrig något tillfälle att självbelöna sig genom att sticka iväg på egen hand och eftersom vi samtidigt jobbade mycket med den allmänna kontakten och kommunikationen så blev det så att när det väl dök upp en hare framför honom så hade vi hunnit så pass långt att jag kunde kalla in honom trots att haren var bara 10-15 meter framför honom. I det här läget var han dock så uppvarvad att han inte tog emot godis, men han kom ju i alla fall när jag kallade, så jag såg det som en framgång ändå. Med tiden har han också börjat ta emot godis även i de här lägena – vi har stoppat honom på både rådjur och räv, men helt klart är det så att Sigge är en hund som kräver att man är uppmärksam vid promenaderna; man kan inte "gå och sova" sig igenom en promenad med honom.

Att komma tillbaka med föremål

Det här kan vara ett stort problem för många hundägare. Hunden älskar föremål men man kan inte belöna med det för sen får man inte fatt på hunden igen. Naturligtvis är det frustrerande när man står där och inte kan få fatt på sin hund, dessutom brukar det inte bli så uppskattat på brukshundklubben om man har en hund som springer omkring och inte går att få tag på...

Den lösning många tar till är att sluta använda föremål. Det är ju lite synd, eftersom det egentligen är en riktigt bra förstärkare, speciellt om hunden älskar föremål. Kanske försöker man kampa med hunden med en boll i snöre, som gör att man inte behöver släppa föremålet, men alla som någonsin kampat med en stor beauceron vet hur svårt det

kan vara att hålla emot... speciellt om snöret börjar bli lite blött och kladdigt av att ha varit i hundens mun en stund. Dessutom så kan det hela sluta med att man har en hund som sitter fast i föremålet och inte släpper och att "montera loss" en hund som inte vill släppa är ju heller inte det enklaste.

En sån här sak är definitivt lättare att träna redan från början med en liten valp. Med Garibaldi började jag tidigt; redan någon vecka efter att han kommit hem. Han gillade både bollar och trasor, men trasorna var lite extra roliga, vilket passade väldigt bra. Jag rullade bollen över gräsmattan, han sprang efter bollen och när han väl kom fram och tog den så tjoade jag och viftade med trasan och han kom springande tillbaka. Nu fick jag en del gratis eftersom han gärna tog bollen med sig tillbaka redan från början men gör valpen inte det så kan man jobba upp det senare.

Efter bara ett par gånger så behövde jag inte tjoa redan när han grep bollen utan kunde vänta tills han var på väg in till mig. Eftersom trasan var lite roligare än bollen släppte han snällt bollen och kampade sen trasa. Han lärde sig snabbt att det var betydligt roligare att komma tillbaka till matte än att springa iväg och ha bollen för sig själv.

Alla hundar är olika och alla har inte naturlig samarbetsvilja. Misströsta inte om du har en hund som inte har det "av sig själv" – det går att jobba upp en betydligt bättre samarbetsvilja med lite tid och träning (och bra belöningar).

Så kom då Sigge hem till oss... vild, glad, galen, högtempererad, föremålstokig men med nästan noll intresse av

att lämna tillbaka föremålet. Samarbete var inte riktigt hans grej, om man säger så. Vi började med att ta bort alla chanser till självbelöning. Ju bättre inkallningar vi fick, desto lättare var det att få honom lämna tillbaka föremål.

Sen började jag träna inomhus för här var det inte lika frestande att kuta omkring med föremålet och det kom heller inte en massa andra störningar. Jag använde mig av riktigt gott godis

"Han lärde sig snabbt att det var betydligt roligare att komma tillbaka till matte än att springa iväg och ha bollen för sig själv."

(gärna mjukt, som korv, köttbullar etc. så att det går lätt för hunden att svälja och sen jobba igen utan någon direkt paus) och ett ganska tråkigt föremål (trasig tennisboll).

Jag satte mig på golvet i hallen, slängde iväg bollen, Sigge for efter den och tog den och kom sen tillbaka med den... halvvägs. Han själv kom snällt ända fram men han släppte bollen ett par meter från mig, jag tror inte det var så mycket att han ville behålla den som att godiset lockade lite för mycket. Sen höll vi på så här ett tag (körde kanske 10 hämtningar på ett pass, några pass om dagen) och därefter började jag höja kriterierna, det vill säga att jag började kräva att han kom ända in med bollen. Man väntar helt enkelt ut hunden, ger inget godis när den kommer, uppmuntrar med ett "bra!" om hunden visar tecken till att vända tillbaka och hämta upp bollen igen. Ofta släpper hunden föremålet om man säger "bra!" i det läget men det är bara att

Omvänt lockande med föremål - här har Garibaldi precis kommit in med apporten och väntar nu på att få sin boll, han håller hårt i apporten tills jag säger "tack" och tar apporten, sen får han äntligen sin boll!

Så här vill man de flesta inte ha det under koppelpromenaden.

Stanna upp så fort hunden börjar dra (undre bilden) och vänta ut hunden tills den vänder tillbaka till din sida.

hålla inne godiset och vänta igen. Man kan säkert hålla inne det där "bra!" också men jag tyckte att det kändes rätt att förstärka att han vände tillbaka och plockade upp föremålet igen.

Det tog inte Sigge många gånger att begripa att han skulle komma ända fram med bollen. Under ett par pass nöjde jag mig med det, därefter ökade jag åter igen kriterierna genom att kräva att han lämnade av i min hand. Jag fortsatte att utveckla det hela inomhus, la på ett kommando ("tack") för att han avlämnade i handen, använde roligare föremål, belönade ibland med kamp och sen godis. På köpet fick jag då även tränat in ett bra släppande. I början var det svårt att få Sigge att släppa när man kampade med honom men när han började koppla kommandot "tack" till

att hunden lär sig att den måste avstå från något för att få något ännu bättre, t.ex. istället för att ta den tappade torr-godisbiten så sitter man kvar med ögonkontakt och får köttbulle istället. Ett annat exempel kan vara att hunden ligger kvar trots att man kastar en boll, för att sen få först godis och sen även springa och ta bollen, bara hunden väntar och lyssnar på förarens "varsågod".

Själv använde jag det så att Sigge (och även Garibaldi) fick lära sig att hålla kvar apporten/föremålet även om jag höll fram godis i en öppen hand. I början höll jag i apporten/föremålet så de inte tappade den om de släppte – för släppte gjorde de garanterat de första gångerna – sen lärde de sig att om de släppte greppet om föremålet så knöt jag handen och tog undan godiset. Det tog inte så väldigt många gånger för dem att inse att om de höll kvar greppet i föremålet så kom det ganska snabbt ett "tack" från matte och de fick släppa greppet och istället ta godiset. Därefter har det bara varit att utöka det hela; svårare föremål, längre tid innan de fick släppa föremålet, jag har utmanat dem en del genom att dra i föremålet, peta till det och liknande – de vet ju att om de släpper så försvinner godiset.

Man ska dock se upp lite med just omvänt lockande/Doggie zen för om man använder det för mycket och för länge så blir det inte längre en utmaning för hunden utan istället en hjälp, som gör det enklare för hunden när man lockar än när man inte gör det. Jag såg det plötsligt på Garibaldi's ap-

porterung där han höll kvar apporten utan problem ända in till mig om jag lockade med godis/boll men om jag inte hade något så kunde han släppa halvvägs.

Att inte dra i kopplet

Det här är nog något av det svåraste att få rätt på, oavsett metod, om man ska se till vad man får höra att hundägare upplever som problem när de går kurs, eller om man läser på hundforum eller bara helt enkelt tittar på hundar och ägare lite här och var. Det finns de som säger att mjuka metoder inte fungerar, men jag har å andra sidan sett många förare som korrigerar sin hund ganska hårt när den drar och hunden drar i kopplet i alla fall. Det är så lätt att slarva och glömma vikten av att vara konsekvent. Hur många av oss har inte varit trötta en dag och därmed inte orkat bry oss om ett lätt drag i kopplet? Eller att man tappar uppmärksamheten på hunden en stund – man kanske är några stycken som går och rastar tillsammans och därmed går och pratar. Vips

så har hunden fått belöning för att den drar i koppel – den kommer framåt lite fortare, kanske lyckas den även hinna nosa på något intressant, och obehaget att det tar emot i halsbandet verkar inte alls vara starkt nog att överstiga den positiva effekten av att komma framåt.

Man *måste* vara konsekvent. Vill man ha en hund som aldrig drar i kopplet så får man se till att hunden aldrig får någon som helst vinst av att dra i kopplet. MEN man är inte mer än människa och därmed benägen att göra fel ibland (åtminstone gör jag det) så det blir kanske inte lika konsekvent som man hade tänkt sig.

Att gå i koppel är något som görs ganska ofta, mer frekvent för de som bor i stadsmiljö, oftast mindre frekvent om man som vi bor mitt ute på landet. Effekten av variabel förstärkningsfrekvens – dvs. att man inte behöver belöna varje gång, utan att det till och med kan vara mer förstärkande att bara belöna någon gång då och då – är tydlig när hunden tillåts dra i kopplet ibland. Samma sak kan ses när hundar tigger

vid bordet – det behöver inte alls vara så att de får smaka något varje gång de tigger, nej det räcker med att de får smaka någon enstaka gång, ändå tigger de lika intensivt (om inte till och med mer intensivt) än om de hade fått varje gång.

Om man då vill jobba med mjuka metoder/positiv förstärkning vad gäller just koppelgåendet så gör man ungefär så här: Varje gång hunden drar stannar man, det ska ske omgående och inte när hunden dragit i 20 meter och man börjar tröttna. Man kan själv välja en nivå på hur hunden ska bete sig innan "gränsen är nådd", dvs. får hunden lägga ett lätt tryck i halsbandet, eller måste den gå i helt slakt koppel. Försök dock undvika nivåer som "hunden får dra i tre meter, sen får den inte dra mer". Nog för att hundar är kloka och läraktiga men det där blir bara förvirrande för dem. Se till att belöna när hunden går som den ska, dvs. utan att dra i kopplet. Använd en högvärdig belöning, det kan behövas då faktorerna som får hundar att dra i kopplet verkar vara rejält förstärkande, oavsett om det är "komma framåt" eller "nosa på intressant fläck" eller "komma ifatt den roliga kompisens framför".

Se upp så att du inte belönar en kedja där hunden börjar med ett felbeteende, får hjälp av föraren att bryta det och sen får belöning när den utför det korrekt. I början kan man belöna även när man fått hjälpa hunden, t.ex. så kan man belöna om hunden inte står och "hänger" i halsbandet när man stannat för att den drar. Att då belöna hos föraren gör ju att hunden bryter drag-beteendet, men om vi upprepar det här lite för många gånger så skapar vi snabbt en situation där hunden faktiskt får belöning för att dra och sen stanna när man håller emot. Det är också väldigt lätt att man stannat för att hunden drar, hunden kommer självmant tillbaka och går sen snyggt vid förarens sida eller i slakt koppel framför föraren. Det ser ju fint ut och man vill förstås gärna belöna det och det kan man också göra, i början, men se upp, för ganska snabbt har

hunden kedjat ihop det till "dra i kopplet, det tar emot, gå in snyggt vid mattes sida, få belöning" och så har man istället faktiskt belönat att hunden drar.

Ett sätt att undvika det här är att belöna innan hunden ens hinner dra. Klickern kommer verkligen till nytta för det är ofta mycket lättare att hinna klicka vid rätt tillfälle än att få fram ett ord.

Om vi tar vårt lilla "projekt" Sigge som exempel igen så hade han när vi fick honom en ganska ful ovana. Han drog inte så farligt i kopplet faktiskt, jo de första dagarna, men sen lugnade det sig. Däremot så kastade han sig i kopplet när han fick syn på något som intresserade honom. Eftersom han är en hund med stort kontrollbehov så var det mycket som intresserade honom. Han drog inte, han vräkte sig fram till det han var intresserad av. Naturligtvis var vi inte beredda på det här och därmed fick han förstås vinst med det beteendet ett antal gånger i början. Sen började vi lära oss att se vad det var som intresserade honom och kunde ta spjörn när han kastade sig och istället för att han nådde fram så tog det bara stopp! Relativt snabbt insåg han att det inte funkade att kasta sig fram. I samma veva började jag försöka lära honom att be om att få kolla saker – tar man bort det som han såg som sin möjlighet att få undersöka saker när han var kopplad, så får man ju ersätta det med något tänkte jag och började försöka lära honom att om han la lite lagom tryck i halsbandet och visade vad han ville fram till så släppte vi fram honom. Det fungerade faktiskt förvånansvärt bra.

Idag är det relativt sällsynt att han gör de här riktigt våldsamma rycken, vi köpte ett ryckdämpande koppel som skonar både hans nacke och våra armar. Jag ska väl inte påstå att Siggas koppelgående är perfekt, men det är i alla fall betydligt bättre. De brister som finns kommer sig mer av att vi varit lite slarviga med att vara konsekventa. 🐾

SPÅR

– en enkel aktivering som är tröttsam för hjärnan

Jag börjar med en gammal klyscha "Alla hundar kan spåra", en klyscha som faktiskt stämmer bra. Däremot har alla hundar mer eller mindre naturlig fallenhet för spåret. Vissa hundar är mer markbundna, andra använder vinden och en del försöker använda sig av synen. Men på ett eller annat sätt kan alla hundar ta sig genom ett spår.

När hunden spårar innebär det att den är markbunden (går med låg näsa) och nosar i varje fotspår för att jobba sig framåt. Spåret är den vittring (din egen doft) som "ramlar" av dig som person. Vittringen fastnar på marken och i grenar, buskar etc och bildar en doftkorridor = spåret. Dessutom så krossar man växtlighet, flyttar jordlager och får med sig små bitar av underlaget i skosulorna och ändrar därmed markytan där man går.

MOTIVATION

Motivationen är hundens drivkraft. Oavsett om man "bara" ska aktivera hunden i spåret eller om man ska tävla så måste hunden vara motiverad till att spåra. En del hundar motiveras av spåret i sig och andra behöver lite hjälp på traven. Hur vet man då om hunden är intresserad av spåret?

GRUNDÖVNING: ÄR HUNDEN MOTIVERAD?

Börja med att lägga ut ett spår på ca 50 meter. Lagg spåret på en äng eller i skogen. I slutet av spåret kan man

lägga lite godis eller en leksak. Låt spårets liggtime (tiden från att du gick ut spåret till att du spårar med hunden) uppgå till 10-15 minuter. Ta hunden i vanligt koppel och halsband (ej stryp) och promenera sicksack över spåret. Om hunden spontant plockar upp spåret så följ bara efter i kopplet. Låt hunden ta god tid på sig att ta sig fram. Om den vill rusa fram för fort så håller man bara emot lite lätt i kopplet. Låt hunden spåra sig fram till slutet och belöningen.

Om hunden inte plockar upp spåret så fortsätt att promenera sicksack fram över spåret. Väljer hunden att inte alls plocka upp spåret så avslutar man övningen med att bara gå därifrån.

Genom att göra denna enkla övning så ser man hur motiverad hunden är att plocka upp ett spår.

GRUNDÖVNING: MOTIVERA HUNDEN!

Tre klassiska sätt att motivera hunden är:

1. Godis
2. Leksak
3. Synretning

1. Godis i spårkärnan

Lägg spåret, ca 15-50 meter, på en äng med lite högre gräs. Trampa upp spåret ordentligt och lägg godis i varje fotspår. Godisbitarna behöver inte vara stora, halva "korvslantar" blir utmärkt. I spårstarten lägger du en liten hög med godisbitar. Låt spåret ligga i 10 minuter och hämta sen hunden. Låt hunden nosa i spårstarten, ganska kvick kommer den att hitta godisarna och börjar leta sig framåt på jakt efter fler godbitar.

2. Leksaker i spårkärnan

Istället för att lägga godbitar i spårkärnan lägger du leksaker. Låt spåret vara ca 50 meter och lägg leksaker var tionde meter. Göm leksakerna så pass att hunden inte ser dem på håll. I spårstarten lägger du några godisbitar för att få upp första intresset för spåret. Låt hunden jobba sig fram till första leksaken och bli överlycklig när den finner sin belöning. Lek en kort stund och stoppa sen undan leksaken. Gå fram någon meter och vänta på att hunden plockar upp spåret igen. Fortsätt sedan på samma vis till sista leksaken.

3. Synretning

Håll i hunden och be en spårläggare (person) försvinna iväg i skogen. Låt hunden se att personen i fråga försvinner och plocka sedan undan hunden. Spårläggaren sitter antingen kvar i skogen tills hund och förare når fram, då blir spårläggaren själva belöningen, eller så lägger personen ut godis/föremål i slutet av spåret. Vänta 1 – 5 minuter (hunden måste ha kvar målbilden) och gå sedan fram till spårstarten. Låt hunden spontant plocka upp spåret och jobba sig fram till slutet.

Vilken av dessa övningar man än väljer så försök att ha vinden i ryggen när spåret läggs ut. Har man vinden mot sig kommer hunden att få vittring på godis/leksak/person i slutet av spåret och vilja höja nosen för att vinda sig fram. Tänk på att godbitar och leksaker ska läggas i dina fotspår, inte kastas vid sidan av spåret, gömmas bakom träd eller liknande.

Dessa övningar har så klart både för- och nackdelar. Oavsett om jag börjar att spåra med en valp eller vuxen hund så använder jag mig mest av godis i spåret, detta för att jag tycker att man får en fin noggrannhet och ett bra tempo. En vanlig fråga är: Men spårar inte hunden bara godisarna?! Jag har dock inte sett några såna tendenser.

Efter x antal övningar med godis i varje fotspår så börjar man förlänga sträckorna utan godis och min erfarenhet är att hunden spårar fotspåren och ser godbitarna som en belöning.

ÖKAD SVÅRIGHETSGRAD

Ser man att hunden är motiverad till att spåra kan man ganska snart öka svårighetsgraden. Längd och liggtime är två enkla saker man kan variera. Börja dock med att variera en sak i taget. Ökar man längden på spåret så låt liggtiden vara densamma som hunden är van vid. Efter några övningar med längre spår så ökar man på liggtiden också.

VARIERA UNDERLAGET

Hunden kommer att vara mest spår-säker på det underlag man tränar flitigast. Alltså... spårar man enbart på ängsmark kommer hunden att tycka att det blir svårare att spåra i skogen och vice versa. Glöm därför inte bort att variera underlag i spåret. Med träning kan hundarna spåra på alla underlag, även sand, grus, kullersten och asfalt.

VÅGA TESTA!

Att lägga spår är enkelt och roligt. Våga gå framåt i spårträningen och testa nya utmaningar. Blir det tokigt så bara gå

På tävling används en max 15 meter lång lina, varav minst 10 meter mellan förare och hund.

tillbaka till den nivå hunden befann sig på innan det blev fel och fortsätta därifrån.

Det vanligaste felet man gör när man tränar spår är att spåren blir för lätta, hunden får ingen utmaning i sitt spårande och börjar slarva och bli uttråkad. Hundarna har fantastiska näsor och spårträning är ett ypperligt sätt att låta hunden aktivera sig på!

BEAUCERONEN SOM SPÅRHUND

2007 och 2008 fick jag den trevliga möjligheten att vara spårinstruktör på Beauceronklubbens läger i Mariefred. Jag har även sett Åsa Alfreds beauceroner en del i spåret samt haft möjlighet att själv utveckla en beaucerons spårarbete. Min erfarenhet är att många beauceroner är duktiga och framförallt noggranna på att spåra. Flera av dom hundar jag har sett spåra i ett mycket fint tempo där både hjärna och näsa är på. Lite spring och mycket tänk. Har hunden dom grunderna att stå på är det oftast ganska enkelt att utveckla hunden till en mycket god spårhund!

Angelica Rosén

HAPPY HEELER WEEK 2009

TEXT: ANKIE HERMANSSON

I mitten av oktober var det dags för Happy Heeler Week, två dagar "clinic" för den superduktiga kanadensiska instruktören och domaren Lynn Leach, en dag med tester och slutligen en dag med tävlingar. Till testdagen anslöt domaren och grundaren till AHBA – American Herding Breed Association – Linda Rorem. AHBA lägger stor vikt vid den praktiska användningen av vallhunden. Det är minst lika viktigt att

kunna hålla flocken lugnt betande eller vid ett vattenhål som att hämta in den från ett par hundra meters håll. Olika typer av vallhundar har använts och avlats till olika typer av sysslor pga deras olika lynnen och arbetsätt. Arrangerade veckan gjorde John och Inger Scharis, engagerade cattedog-uppfödare och vallutövare. Vi var på Okna Ranch i Tystberga utanför Nyköping och vi höll till i deras jätteridhus där det fanns tillgång till både får och kor att träna

på. De raser som var representerade var Australian cattedog, några kelpie, ett antal aussies (Australian shepherd) två Lancashire heelers, två gos d'Atura Catalá och en beauceron. Deltagarna kom från Norge, Finland och Sverige.

Det var väldigt givande att delta på clinicen och även att se hur de övriga hundarna jobbade. Helt klart jobbar de olika raserna olika och inom raserna så jobbar hundarna väldigt lika varandra men med individuella variationer.

De flesta ekipagen ville testa att valla både får och nöt men jag och Bizot höll oss till fåren. Dels för att vi är nybörjare och dels eftersom vårt största problem är att Bizot går lite nära fåren – det kändes inte som att det skulle göras bättre med kor då hundarna behöver gå närmare än med fåren för att flytta dem.

Det är inte helt lätt att få Bizot att flytta sig ut och bort från fåren. Till sin hjälp när man tränar har man någon typ av stav/plastkratta/grisfösarskallra

"När jag försöker hejda henne med staven ser hon mest besvärad ut och gör sitt bästa för att komma förbi. "Undan matte!! Ser du inte att jag vallar". "

etc. för att förlänga sin arm och hjälpa hunden med tydliga signaler. De flesta hundar reagerar på skrammel, särskilt skrammel som kommer framför näsan, och backar lite men inte Bizot – hon är totalt oberörd av oljud. När jag försöker hejda henne med staven ser hon mest besvärad ut och gör sitt bästa för att komma förbi. "Undan matte!! Ser du inte att jag vallar". Det är inget fel på entusiasmen i alla fall.

Varför är det då så viktigt att få lite avstånd mellan hund och får? Jo ju närmare hunden kommer fåren, ju större tryck utövar hunden mot flocken och flocken måste då flytta sig snabbare. Nu är det inte bara avståndet som avgör hur stort tryck hunden utövar. En stillastående hund som stirrar ut fåren kan vara mer hotfull än en hund som lugnt går nära. Hos Ewa Myrbrink på Evallens kennel i Almunge, där vi i vanliga fall tränar, är fåren väldigt lugna och snälla och då blir inte effekten så stor men på springigare och räddare får så blir det lite problem. T.ex. om jag skickar hunden att hämta fåren vill jag att hon ska gå ut och åt sidan så att hon kommer runt bakom fåren för att driva dem mot mig. Om hunden går lite för rakt på så kommer fåren att drivas bort från mig istället. Om jag vill att hunden ska fösa fåren bakom mig utmed en väg eller in i en fälla så är det stor risk att fåren drivs förbi mig, om hunden är för intensiv eller närgången. Vi började träna vall på allvar i mitten av augusti 2009 och jag var osäker på om vi skulle

kunna vara med på de båda testerna HCT (Herding Capability Test) som är ett anlagstest och JHD (Junior Herding Dog) som är ett test som visar hurvida man är klart att börja tävla. Varje start kallas för leg och för att få en AHBA-titel i de olika momenten så måste man ha två legs godkända för två olika domare. Eftersom det var två domare på plats så försökte vi i alla fall och lyckades ta två titlar, en HCT och en JHD!.

På lördagen var det tävlingar och jag åkte dit som åskådare. Dock blev jag övertalad att starta i ATHD1 (lägsta nivån av arena-vallning). "Du kan väl gå banan i alla fall och bestämma dig sen" tyckte de.

Det kändes som det var bra träning hur som helst och om jag inte klarade första leg'et så kunde jag ju strunta i det andra. För att få godkänt måste man ha minst 70% av totalpoängen.

Trots att jag klantade mig lite och att fåren var betydligt springigare än de vi tränat på så tog vi oss runt banan och genom alla hinder och fällor och fick godkänt på båda starterna så nu har vi även en titel i Arena Trial Herding Dog level 1.

Jag är mer än nöjd med min duktiga hund och vi har haft en väldigt trevlig och givande vallvecka. Att vi har en del att träna på är helt klart, det är svårt men fantastiskt roligt. Vall är något som jag varmt kan rekommendera.

Ankie Hermansson &
Goosewood's Bizot

Vallanlagstest

FÖRSTA JUNI 2009 öppnar Svenska Beauceronklubben ett inofficiellt register för de hundar som genomfört test av vallningsanlag.

Testet utförs enligt det regelverk som Bearded collieklubben tagit fram och nu genomförs officiellt under en provperiod.

Testet är snarlikt de test som finns inom den amerikanska hearingen, som är anpassad att fungera för alla vallraser.

Samtal pågår och förhoppningsvis kommer SKK att tillåta hearing för officiella valltester och valltävlingar inom en snar framtid.

Då alla vallraser inte jobbar på samma sätt och inte heller har samma förutsättningar så behövs alternativa vallformer för att göra sporten mer tillgänglig för alla som är intresserade. Med ett ökat intresse och möjlighet att kunna meritera sig och tävla så kommer också fler fårgårdar, där man har möjlighet att träna, att bli tillgängliga.

De amerikanska hearing-banorna och regelverken är liknande de som fransmännen använder.

Till dags dato finns två anlagstestade beauceroner i Sverige: (Resultaten finns att läsa på klubbens hemsida.)

Grand Lutin Ykai
GooseWood's Bizot

HUNDENS REG.NAMN	REG.NR	SMEKNAMN
ÄGARE	TESTDAT./PLATS	DOMARE
EGENSKAP	POÄNG	KOMMENTAR
Intresse (0 ointresserad - 5 Totalt fokuserad)		
Naturlig förmåga (0 Ingen kontroll - 5 Total kontroll)		
Mental uthållighet (0 ger upp vid minsta motg. -5 Ger aldrig upp)		
Samarbete/Styrbarhet (ingår ej i snittp) (0 Totalt ostyrbar - 5 Extremt förarvek)		
Helhetsintryck & Kommentarer (allmänintryck, skäller/skäller ej, ev. eye osv.)		
Snittpoäng:		Domare sign.:
Rekommenderas för omprov:		
BEDÖMNING		
Intressnivån börjar bedömas omedelbart, redan utanför fällan, på hundens sätt att närma sig djuren. Hundens fokusering på djuren skall bedömas inte dess teknik eller fart. Hundar som trots uppmuntran inte visar något intresse alls skall bedömas 0, avbryta och rekommenderas för omprov. Hundar som aldrig släpper fåren med blicken skall bedömas med 5.		
Naturlig förmåga omfattar t.ex. hundens pondus och vakenhet. Testledaren/föraren kan t.ex. positionera sig för att vända hunden genom blockering, promenera i åttor, vända rakt igenom osv., för att se hur hunden balanserar och reagerar på flockens rörelse och andra outtalade signaler. Hunden behöver inte nödvändigtvis balansera till föraren - det är den naturliga förmågan att "kontrollera" en flock som skall bedömas. En hund som inte verkar ha någon kontroll alls över djuren får 0 och den som lugn och samlad har full kontroll hela tiden får 5 poäng.		
Mental uthållighet är ett test på hundens "mentala ork" - dess koncentrationsförmåga - klarar den att jobba hela testet utan att lägga av eller visar den snabbt tecken på att tröttna. En hund som klarar hela testet utan att visa några tendenser till att vilja avbryta skall minst bedömas som 3.		
Samarbetsvilja/Styrbarhet testas med t.ex. ett "stanna" eller "ligg"-kommando, eller inkallning, för att kort avbryta vallningen och sedan fortsätta. Andra exempel kan vara hundens sätt att reagera när föraren försöker få ut avståndet t.ex. genom positionering eller blockering. En hund med hög intressepoäng som klarar (om än motvilligt) att lämna fällan okopplad på kommando kan t.ex. inte få lägre än 3. Detta momentet skall inte räknas med i snittpoängen, eftersom skalan går från 0: extremt hård till 5: extremt förarvek. En 4:a gäller alltså en hund som är ganska förarvek, men inte så att det stör arbetet, och en 2: en hund som är hård, men styrbar . Vilken av dessa två som blir den bästa vallhunden är upp till föraren och dennes personliga preferenser.		
Vallningsanlag bedöms den hund visa som har mellan 3 och 5 på alla punkter utom "Samarbetsvilja/Styrbarhet", där poängen bara skall fungera som en vägledare åt föraren. Hundar som får 0 eller 5 på momentet blir dock sannolikt tämligen svårtränade, vilket bör noteras i protokollet.		
Orsaker till att avbryta testet skall bara vara totalt ointresse och *illasinnade* bett.		

Åsa Alfred har fyra beauceronherrar i sin flock. Många undrar varför. Här berättar hon om hur det är att bo med och hantera fyra hundar i vardagen.

"MEN VARFÖR HAR NI 4 HUNDAR?!"

Matte med sina fyra ögonstenar, fr. vänster: Kenzo, Garibaldi, Sigge och Chili

AV NÅGON ANLEDNING får vi rätt ofta ovanstående kommentar... mestadels från icke-hundfolk men faktiskt förvånansvärt ofta även från folk som man tycker egentligen skulle ha lite mer förståelse för det här med att ha många hundar. Å andra sidan är det kanske så att hundfolk vet hur det är att ha en hund, eller kanske två, och därför skulle många aldrig någonsin välja att ha fyra.

Vad svarar man då på en sådan fråga? Tja... i början försökte jag med sanningen: "Det bara blev så." men av någon anledning får det bara folk att se ännu mer frågande ut; man ser på deras miner att "herregud, har hon ingen koll på sitt liv?" och så kommer så klart följdkommentaren "Vadå, bara blev så; man får väl inte fyra hundar bara så där...?"

Nej, det var ju inte så att vi vaknade upp en morgon och plötsligt upptäckte att "herregud, vi har fyra hundar". Tre av dem var faktiskt ganska väl genomtänkta medan den fjärde – Sigge – visserligen genomtänkt men inte som permanent del av flocken, så att säga.

Den enda som faktiskt förstått mig fullständigt är en kollega. Han och

hans familj (tre barn för övrigt...) har SJU hundar av större vindhundstyp. När jag hörde att alla var tikan så tänkte jag att de kanske hade uppfödning; det är ju ändå inte så väldigt ovanligt att uppfödare har en hel drös med hundar hemma, men nej, så var inte fallet. "Det bara blev så" var hans kommentar och mitt svar kom förstas direkt "Jag vet precis hur du menar."

Tittar man till beauceronpopulationen i Sverige så är vi ju faktiskt inte ens värst när det gäller antalet hundar. Där emot har jag försökt komma på om det finns någon annan som har lika många "bässar" och som inte är uppfödare

men än så länge har jag inte lyckats. Om ni kommer på någon får ni gärna berätta det – det vore ju trevligt att inte vara ensam om att vara galen ...

Hur fungerar det då att leva med så många hundar? Jo, förvånansvärt smidigt tycker jag, kanske för att vi har en relativt väl fungerande flock. Att vi sen bor på landet med bara en enda granne underlättar förstås avsevärt. Att gå ut och rasta en skock hundar utan att möta något mer än en traktor eller kanske en bil är relativt enkelt. Att med samma skock få hundmöte på hundmöte är inte riktigt lika enkelt.

Eller ja...bodde vi i stan så skulle

"Jag kan ingalunda kallas för liten och späd men även jag har lite svårt att hålla emot när den sammanlagda vikten av fyra beauceroner våldsamt strävar åt samma håll."

Busiga bröderna Sigge och Garibaldi i full fart över fältet.

förstås våra hundar vara lite mer vana vid att möta hundar. Nu blir det ju en jättestor grej de få gånger det händer. På brukshundklubben är hundmöten ingen stor grej alls. Ja, ingen stor grej bortsett från att man då alltså ska försöka styra upp fyra hundar, varav tre väldigt gärna vill hälsa på fyrbenta främlingar och den fjärde tycker att fyrbenta främlingar är ganska läskiga. Jag kan ingalunda kallas för liten och späd men även jag har lite svårt att hålla emot när den sammanlagda vikten av fyra beauceroner - nästan runt 160-170 kg - våldsamt strävar åt samma håll. Oftast blir det bara två hundar i taget som följer med till brukshundklubben.

Summa sumarum blir att man inte ensam tar alla fyra hundarna på promenad samtidigt i en stökig miljö. Hemmavid nån dag när man inte orkar gå två rundor så kan man chansa och hoppas att det inte blir en sådan där dag där man får ett av de mycket ovanliga hundmötena - fem-sex gånger på åtta år är inte direkt ofta.

Att däremot vara två personer och rasta fyra hundar, varav två vid det här laget ganska väluppfostrade herrar på sju och nio år, är relativt enkelt. Notera att det här gäller hemma ... addera ny miljö, hundmöten, människor på cykel, bilar i mängder och man har plötsligt en potentiell katastrof... eller i alla fall träningsvärk i armarna. De så kallade "unghundarna" - snart två och ett halvt år gamla vid det här laget, men yngst i flocken och därmed fortfarande kall-

lade för unghundarna - glömmet i sådana här situationer gärna totalt bort hur man går fint i koppel.

Just det här att ha två kullsyskon, Garibaldi och Sigge, har både fördelar och nackdelar. Fördelarna är att de båda har samma outtröttliga energi och det i kombination med att de verkligen gillar att röja omkring tillsammans gör att de motionerar varandra väldigt bra. Kenzo, med sina värdiga snart nio år, är sällan intresserad av att leka med nån av slynglarna och Chili, snart sju och ett halvt år, är en liten hund i en stor kropp och tycker att det är ganska läskigt att leka med de där vildingarna. Tack och lov så är bröderna väldigt nöjda med att röja runt själva. Chili kan tänka sig att ge sig in i leken och utdela ett tjuvnytt till den som verkar vara i underläge just då, medan Kenzo istället försöker utnyttja tiden till att tigga godis hos husse eller matte, perfekt när han slipper trängas med "monsterbröderna".

Nackdelarna då... hmm... "en slyngel genererar lite lätt kaos" medan "två slynglar genererar mer än dubbelt så mycket kaos" kanske man ska säga. Bröderna är lika på många sätt och sköter sig den ena dåligt så hakar den andra gärna på. Har ni någon gång provat att försöka stoppa två beauceroner (ca. 40 kg vardera, en hel del tänder och en jäkla massa tassar...) som brottas i sängen när man ska försöka sova? Om man koncentrerar sig på att stoppa den ena så kommer den andra ofelbart att under tiden passa på att försöka skaffa

sig överläge när brorsan är distraherad av att (åtminstone med ett halvt öra) lyssna på matte eller husse som tycker "Det räcker nu, vi ska SOVA!". Ibland får man stoppa på båda, de lägger sig ner, huvudet på tassarna, ser oskyldiga ut och så vänder man bort huvudet en sekund och vips är brottningsmatchen igång igen...

Men visst, det är tacksamt att bröderna trivs så bra med varandra. Överlag är balansen i flocken bra, kanske mycket pga. att tre av de fyra är kastrerade. Å andra sidan har Kenzo och Chili fungerat bra ihop under tidigare år när ingen av dem var kastrerade. Visst hade vi ibland några små kontroverser, men de är båda snälla hundar och de gånger det gått lite illa har det alltid varit pga. sjukdom/smärta hos

någon av dem. Faktum är att de värsta bråken har vi haft efter att båda blev kastrerade. Det är vid sådana tillfällen man sammanbitet mumlar mantrat "Det ÄR kul att ha hund ..."

En flock på fyra gör det lite svårare
Nackdelar finns, det kan jag ärligt erkänna. Att ha fyra hundar och en säng som är 160 cm bred är inte något jag rekommenderar, i alla fall inte om man brukar låta hundarna sova i sängen och det handlar om hundar i beauceronstorlek. eller som i Chilis fall snarare en mindre ponny; ja, han är lite större än vad en beauceronhane ska vara enligt rasstandarden.

En rejäl hörnsöffa rymmer tack och lov både två människor och ett antal hundar, några välplacerade hundbä-

dar i anslutning till soffan gör det ännu enklare. Ibland måste man dock agera boxningsdomare och förpassa bröderna till varsin "ringhörna" för att inte behöva försöka se på tv med två galna bröder brottandes i soffan...

Att ta sig hemifrån

Att transportera fyra stora hundar kräver en hyfsat stor bil; glöm det där med bensinsnåla småbilar som man lätt klämmer in på vilken trång parkering som helst. Nä, här handlar det om en rejäl minibuss, från början sjusitsig men numera, pga burutrymme till fyra hundar, istället tvåsitsig, dock inte så sportig... Även Chili - som av någon anledning ibland blir kallad "ponny" omväxlande med att folk frågar om det är grand danois i honom - får lätt plats i den Chrysler Grand Voyager som vi dedikerat till hundbil. En häändig sambo, som kan svetsa till specialbyggda galler och grindar, underlättar också, det ska jag utan omsvep erkänna.

När vi nu ändå är inne på det här med resor så kan jag konstatera att ju fler hundar man har, desto mer komplicerat blir det om man vill ut och resa utan hundarna. Våra tidigare trogna hundvakter (sambons föräldrar), som i och för sig bara har behövt ställa upp två gånger tidigare, konstaterade direkt när vi köpte Garibaldi att de vägrade passa tre hundar. Och då kan ni tänka er vad de sa när vi sen också adderade Sigge till flocken.

Icke-hundfolk brukar ofta fråga hur mycket hundmaten kostar när man har så många och stora hundar. "Mindre än du förmodligen tror" är väl ungefär vad jag brukar svara. Nu äter våra hundar färskfoder som köps in i mängder om 100-125 kg och till synnerligen vettigt pris. Faktiskt är fodret en mindre utgiftspost än försäkringskostnaden för fyra hundar.

Men fördelar då?

Ser man rent träningsmässigt så har man ju alltid nån hund att träna med; även om en är skadad finns det tre till som gärna jobbar en stund. Det här är

å andra sidan något tveeggat då det ju också betyder att jag har fyra hundar som ska hållas aktiverade. Som tur är så kräver Kenzo inte så mycket; han har aldrig haft någon enorm arbetsvilja utan gillar att vara "soffhund" med lite lagom aktivering då och då. Dock är de tre andra desto mer livliga och vill jobba, jobba, jobba.

Sen är det förstås också en stor glädjekälla att ha en välfungerande flock med fyra trevliga individer. De är lika på många sätt, man ser absolut rasdrag och dessutom är alla fyra släkt med varandra vilket säkert kan spela in till viss del, men samtidigt har de alla sin egen personlighet och det är ett sant nöje att studera dem tillsammans, se hur de interagerar och hur duktiga de är på att läsa av varandra och få flocken att fungera smidigt.

I framtiden kommer vi nog att begränsa antalet till max tre hundar, åtminstone om vi pratar om hundar i beauceronernas storlek. Det är ju inte bara antalet hundar som avgör hur jobbigt det är. Min gissning är att om vi t.ex. hade valt att ha dvärgpudlar så hade fyra stycken sådana varit enklare än fyra beauceroner.

Nej, vi är kanske inte riktigt kloka som har fyra hundar men vi ångrar det inte. Våra fina pojkar förgyller (för det mesta) vårt liv. Visst medför det mycket jobb, men när man sitter där i soffan medan de fyra hundarna sover och snarkar gott efter en härligt aktiv dag, då ångrar man sig verkligen inte. Det är ett stort ansvar men också ett stort privilegium att få dela sitt liv med fyra underbara hundar. Huruvida jag rekommenderar att skaffa fyra hundar får dock läsaren själv avgöra ...

Text: Åsa Alfred, foto: Martin Persson, stolta ägare till:

LPI LP11 LP111 SLCH Roseole's Tarte Lintzer - Kenzo

LPI LP11 Roseole's AG Brochet

En Blanquette - Chili

Goosewood's Garibaldi - Garibaldi

Goosewood's Hoche - Sigge

BEAUCERONTOPPARNA

t o m 091013

HD/AD STATISTIK 2009

RÖNTGENDAT.	REG.NR.	NAMN	FÖD.DAT.	HD	AD
20090902	S15132/2009	Sucikan Franceska	2008-08-09	D	-
20090921	S21573/2008	Silögården's De Vild	2008-02-03	A	ua (0)

SAMMANSTÄLLNING HD-AVLÄSNINGAR FÖR 090101-091001

HD grad A - 14 st	DIAGNOS	ANTAL
HD grad B - 6 st	Artros ua (0)	27
HD grad C - 7 st	Artros lindrig utbredning (1)	4
HD grad D - 6 st	Artros måttlig utbredning (2)	0
HD grad E - 1 st	Artros kraftig utbredning (3)	0

SAMMANSTÄLLNING ED-AVLÄSNINGAR FÖR 090101-091001

MH-STATISTIK T O M 091103

DATUM	HUND	REG.NR	KMS	AVBRUTIT
20090926	Satchmo's Yorick	S30237/2008	Ja	-
20090926	Satchmo's Unni	S69079/2005	Ja	-

BEAUCERONER REGISTRERADE I SKK AVELSDATA FRAM TILL OCH MED 091104

Kull född 2009-07-29

e. Ulma Grimm La Duchesse De La Fosse NHSB2459076 u. Grand Lutin Zenta S27811/2006

S53096/2009	Grand Lutin Grappo	ST	Hane
S53097/2009	Grand Lutin Giro	ST	Hane

Uppfödare: Sanna och Joakim Wendel, Sjöbo.

KORNING - MENTALDEL OCH EXTERIÖRDEL

DATUM	HUND	REG .NR	MENTAL/EXTERIÖR	RESULTAT	
20090613	Satchmo's Rizzla	S67937/2006	Mentaldel	370 p, gk	
20090613	Satchmo's Rifi	S67935/2006	Mentaldel	465 p, gk	
20090613	Satchmo's Rania	S67934/2006	Mentaldel	341 p, gk	
20090613	Satchmo's Rozzo	S67933/2006	Mentaldel	305 p, gk	
20090530	Satchmo's Reeko	S67930/2006	Mentaldel	468 p, gk	
20090524	Satchmo's Uska	S69080/2005	Mentaldel	93 p, ej gk	
20090524	Satchmo's Umbra	S69077/2005	Mentaldel	291 p, ej gk	
20090524	Satchmo's Uzo	S69075/2005	Mentaldel	246 p, ej gk	
20090524	Grand Lutin Zäpo	S27815/2008	Mentaldel	496 p, gk	
20090524	Grand Lutin Zuper	S27818/2008	Mentaldel	484 p, gk	Korad
20090524	Grand Lutin Zink	S27817/2008	Mentaldel	522 p, gk	
20090524	Grand Lutin Zamson	S27814/2008	Mentaldel	432 p, gk	Korad
20090523	Satchmo's Rebell	S67928/2006	Mentaldel	381 p, gk	Korad
20090523	Satchmo's Rebell	S67928/2006	Exteriördel	Gk	
20090523	Satchmo's Rifi	S67935/2006	Exteriördel	Gk	
20090426	Grand Lutin Zpencer	S27813/2008	Mentaldel	534 p, gk	
20090426	Grand Lutin Zero	S27816/2008	Mentaldel	467 p, gk	
20090412	Grand Lutin Zuper	S27818/2008	Exteriördel	Gk	
20090105	Grand Lutin Zamson	S27814/2008	Exteriördel	Gk	

KORNING T O M 091103

ALLROUNDTOPPEN

1. Satchmo's Athena	204,00 p
2. Satchmo's Xera	106,35 p
3. Grand Lutin Zniffa	104,05 p
4. Grand Lutin Zenta	101,30 p
5. Sinsline Pascal-H	85,68 p
6. Grand Lutin Zamson	76,50 p
7. Roseole's Ag Petit Chou	72,99 p
8. Satchmo's Rifi	72,53 p
9. Satchmo's Rosso	69,00 p
10. Grand Lutin Zero	65,20 p
11. Grand Lutin Zuper	63,23 p
12. Satchmo's Umbra	63,20 p
13. Goosewood's Emile	58,33 p
14. Grand Lutin Zäpo	57,18 p
15. Grand Lutin Zpencer	56,32 p
16. Satchmo's Rizzla	55,59 p
17. Goosewood's Alizee	54,00 p
18. Grand Lutin Ykai	47,05 p
19. Satchmo's Riva	46,18 p
20. Satchmo's Rania	44,00 p
21. Jakira's Malika	40,56 p
22. Grand Lutin Zink	39,00 p
23. Goosewood's Bizot	36,00 p
24. Satchmo's Rizk	33,05 p
25. Roseole's Ag Brochet	
En Blanquette	30,78 p
26. Satchmo's Yin	30,00 p
27. Unique De La Vallee	
Des Marronniers	24,44 p

BRUKSTOPPEN

1. Satchmo's Xera	72,35 p	(5 res + ch)
2. Grand Lutin Zenta	22,30 p	(3 resultat)
3. Satchmo's Rizzla	16,59 p	(2 resultat)
4. Grand Lutin Zuper	14,23 p	(2 resultat)
5. Grand Lutin Zamson	13,80 p	(2 resultat)
6. Roseole's Ag Petit Chou	8,52 p	(1 resultat)
7. Grand Lutin Zäpo	8,18 p	(1 resultat)
8. Satchmo's Umbra	8,05 p	(1 resultat)
9. Grand Lutin Zpencer	7,32 p	(1 resultat)
10. Grand Lutin Zero	7,30 p	(1 resultat)
11. Grand Lutin Ykai	6,85 p	(1 resultat)
12. Grand Lutin Zniffa	6,55 p	(1 resultat)
13. Satchmo's Rifi	5,13 p	(1 resultat)

Med reservation för felskrivning och felräkning.

Vill du vara med?**Skicka in dina resultat till: Inga-Lill.Olin@malmso.se**

LYDNADSTOPPEN

1. Roseole's Ag Petit Chou	40,48 p	(5 resultat)
2. Grand Lutin Zniffa	38,50 p	(5 resultat)
3. Satchmo's Riva	22,18 p	(3 resultat)
4. Sinsline Pascal-H	16,68 p	(2 resultat)
5. Satchmo's Umbra	16,15 p	(2 resultat)
6. Jakira's Malika	15,56 p	(3 resultat)
7. Goosewood's Emile	14,33 p	(2 resultat)
8. Satchmo's Rifi	13,40 p	(1 resultat)
9. Satchmo's Rizk	9,05 p	(1 resultat)
10. Grand Lutin Ykai	8,10 p	(1 resultat)
11. Unique De La Vallee		
Des Marronniers	7,44 p	(1 resultat)
12. Roseole's Ag Brochet		
En Blanquette	6,78 p	(1 resultat)
13. Grand Lutin Zero	3,90 p	(1 resultat)

UTSTÄLLNINGSTOPPEN

1. Satchmo's Athena	170 p	(4 res + ch)
2. Satchmo's Xera	55 p	(1 res + ch)
3. Grand Lutin Zenta	50 p	(1 res + ch)
4. Sinsline Pascal-H	45 p	(2 resultat)
5. Goosewood's Alizee	30 p	(1 resultat)
5. Satchmo's Rozzo	30 p	(2 resultat)
7. Satchmo's Yin	30 p	(2 resultat)
8. Goosewood's Emile	20 p	1 resultat)
9. Jakira's Malika	15 p	(1 resultat)
10. Goosewood's Bizot	12 p	(1 resultat)
11. Grand Lutin Zamson	6 p	(2 resultat)
12. Grand Lutin Zero	5 p	(1 resultat)
12. Grand Lutin Zniffa	5 p	(1 resultat)
12. Satchmo's Rifi	5 p	(1 resultat)
12. Satchmo's Rania	5 p	(1 resultat)

TÄVLINGSRESULTAT

t o m 091103

BRUKSRESULTAT

Resultat registrerade i SKK Hunddata
t o m 091103

APPELLKLASS

DATUM	PLATS	HUND	GREN	RESULTAT	
20091004	Vännäs	Asatrons Indra	Spår	Ej gk	
20091004	Hörby	Satchmo's Etra	Spår	243,75 p	Uppfl.
20090927	Järfälla	Satchmo's Rifi	Spår	Ej gk	
20090920	Nässjö	Roseole's Ag Petit Chou	Spår	272,5 p	Uppfl.
20090919	Lerum	Sinsline Pascal-H	Spår	254,5 p	Uppfl.
20090912	Hölö/Mörkö	Satchmo's Rifi	Spår	164 p	Gk
20090823	Danderyd/Täby	Grand Lutin Ykai	Spår	219,25 p	Gk
20090823	Enköping	Grand Lutin Zuper	Sök	264,25 p	Uppfl.
20090704	Karlsborg	Roseole's Ag Petit Chou	Spår	Ej gk	

LÄGRE KLASS

DATUM	PLATS	HUND	GREN	RESULTAT	
20090927	Haninge	Grand Lutin Zuper	Sök	Ej gk	
20090913	Ulricehamn	Grand Lutin Zamson	Sök	Ej gk	
20090913	Sthlm Sö	Grand Lutin Zuper	Sök	Ej gk	
20090912	Östhammar	Grand Lutin Zuper	Sök	Ej gk	

HÖGRE KLASS

DATUM	PLATS	HUND	GREN	RESULTAT	
20090920	Nässjö	Satchmo's Arrac	Spår	Ej gk	
20090809	Sävsjö	Grand Lutin Zamson	Spår	Ej gk	

ELITKLASS

DATUM	PLATS	HUND	GREN	RESULTAT	
20090927	Höör	Satchmo's Xera	Spår	Ej gk	
20090920	Karlskrona	Satchmo's Xera	Spår	542 p	Certp.
20090906	Sydöstra Skåne	Satchmo's Xera	Spår	569 p	Certp.

KLASS 1

DATUM	PLATS	HUND	RESULTAT	
20091010	Lesseboorten	Satchmo's Unni	164,5 p	1:a-pris
20091003	Enköping	Satchmo's Rifi	110,5 p	3:e-pris
20090913	Svedala	Goosewood's Emile	121,5 p	3:e-pris
20090913	Storuman	Silögården's Dakira	166 p	1:a-pris
20090815	Storuman	Silögården's Dakira	189 p	1:a-pris
20090814	Storuman	Silögården's Dakira	171 p	1:a-pris
20090712	Eslöv	Goosewood's Emile	121,5 p	3:e-pris

KLASS 2

DATUM	PLATS	HUND	RESULTAT	
20091010	Lesseboorten	Roseole's Ag Petit Chou	105 p	3:e-pris
20091004	Sydöstra Skåne	Grand Lutin Zniffa	116 p	3:e-pris
20090925	Nässjö	Roseole's Ag Petit Chou	136 p	3:e-pris
20090913	Mjölby	Satchmo's Umbra	159,5 p	2:a-pris
20090913	Sävsjö	Roseole's Ag Petit Chou	154,5 p	2:a-pris
20090911	Alvesta	Roseole's Ag Petit Chou	97 p	0 pris
20090816	Nässjö	Roseole's Ag Petit Chou	112 p	3:e-pris
20090731	Skurup	Grand Lutin Zniffa	138 p	3:e-pris
20090731	Ulricehamn	Grand Lutin Zamson	154 p	2:a-pris
20090731	Ulricehamn	Satchmo's Rizk	181 p	1:a-pris

KLASS 3

DATUM	PLATS	HUND	RESULTAT	
20091004	Lilla Edet	Jakira's Malika	166 p	0 pris
20090925	Gbg/Mölndal	Jakira's Malika	139 p	0 pris
20090913	Mjölby	Roseole's Ag Brochet		
		En Blanquette	217 p	3:e-pris
20090626	Alingsås	Jakira's Malika	147 p	0 pris

ELITKLASS

DATUM	PLATS	HUND	RESULTAT	
20090815	N:a Gotland	Satchmo's Baui	242,5 p	2:a-pris
20090731	Skurup	Satchmo's Baui	178,5 p	0 pris

Infon hämtad från SKK Hunddata.
Med reservation för felskrivningar.

AGILITY

Resultat registrerade i SKK Hunddata
t o m 091103

VILTSPÅRPROV

Resultat registrerade i SKK Hunddata
t o m 091103

BH-PROV

DATUM	PLATS	HUND	KLASS	RESULTAT
20090222	Haparanda	Punasukan Silhouette	Hoppklass III	0 fel, cert.

DATUM	PLATS	HUND	KLASS	RESULTAT
20090902	Årsunda	Asatrons Gandalf	Öppen klass	1:a-pris
20090828	Årsunda	Asatrons Gandalf	Öppen klass	1:a-pris
20090823	Årsunda	Asatrons Gandalf	Öppen klass	1:a-pris, HP
20090724	Årsunda	Asatrons Gandalf	Anlagsprov	Gk

BH-prov Datum	Plats	Hund	Klass	Resultat
20090822	Vårgårda	Grand Lutin Zamson	BH	Gk

DS PRESENTERAR:

DS fortsätter med presentationen av styrelsen i Beauceronklubben.

4 ORDFÖRANDE: PETER KJÄLLKVIST

Jag lärde först känna beauceronen genom den hundbok från nittonhundraförstahjäl som jag ärligen stal på mitt lågstadiebibliotek när jag var 8-9 år gammal. Jag vet att det var så, för när jag många år senare bläddrade i boken var just beauceronen inringad.

Jag var en sådan unge som önskade mig en hund i julklapp varje år tills jag blev 13 och insåg att det faktiskt aldrig kommer att hända. Efter det tillbringade jag många år med att vara, hmm kan hundrädd vara rätt ord? Nja hundförsiktig i alla fall. När det till sist blev dags att skaffa hund hade jag hunnit bli 30 år gammal. Nu äntligen hade jag tid och ekonomi. Lusten hade ju funnits länge.

Jag gick på lite hundutställningar, ringde lite kennlar och hade till sist smalat ner valen till antingen dobermann eller beauceron.

Avgörande blev faktiskt diskussionerna med valpförmedlaren Åsa Alfred och kennelägaren Ankie Hermansson.

I hundväg så är jag väl en nörd precis som många andra av oss. Några tävlingar har det inte blivit, men gärna träningar och även en instruktörsutbildning. Dessutom drev jag under en kort period ett hunddagis och med hundägarnas tillåtelse fick jag då massor med möjlighet att träna med olika typer av hundar. Allt från svärmotiverade powder puffar och ridgebackar till arbetsmaskiner bland brukshundar och vallhundar.

Största intressena inom hunderiet är mentalitet och problembeteenden. Vem vet, kanske får jag rentav möjlighet att gå en hundpsykologutbildning.

Min polare Bronx har nu hunnit bli 4,5 år gammal. Härlig som beauceroner ska vara, även om han visst har sina brister han med.

Skotträdsplan har inga cd-skivor eller gradvisa miljöträningar rätt bot på, men folksamlingar, katter, kaniner och hästar är bara trevligt.

En annan viktig sak för oss var hur han skulle fungera ihop med den nya flockmedlemmen som föddes i maj 2008. Turligt nog hade Bronx träffat mycket barn och vi såg verk-

ligen till att ge honom extra mycket uppmärksamhet när han introducerades för den lilla människovalpen. Hittills har allt gått fint och lilltösen lär nog bli en riktig hundmänniska.

5 KASSÖR: ANKIE HERMANSSON

Född i Stockholm 1961.

1995 köpte vi vår gård och flyttade till den vackra Gåsingskogen i östra Sörmland. Jag är ingen föreningsmänniska och att vara kassör i Beauceronklubben är mitt första styrelseuppdrag.

Djur har alltid varit det stora intresset och då främst hästar och hundar. Andra intressen är språk, design/söm-

DS PRESENTERAR:

får på väg till Fäboda. Vi nybörjare behöver ha lugna får så vi kan träna hemma.

Är jag då en bruksmänniska? Det beror nog på vem man frågar och vad man avser med att bruka sin hund. Brukar jag mina hundar? Ja absolut, varje dag i min vardag och fritid.

A bientôt, Ankie

6 SEKRETERARE: MARIA ROMELIN

Jag är 27 år gammal och jurist till yrket, men för tillfället mammaledig med David som i skrivandets stund är på dagen 3 månader gammal. Jag är fodervärd till en sprallig beaucerontik vid namn Jakira's Panthera (Plupp). Hon är tre år gammal och hänger med på det mesta som husse och matte hittar på, men favoritsysselsättningen är att springa riktigt fort i skogen och få en massa gott när man kommer fram (att träna rapport med andra ord). I familjen finns även en samojed på 11 år och två katter.

nad. Då jag har ett förflutet som simmare uppskattar jag mycket hundar som följer med på och själva uppskattar en simtur. På gården bedriver vi inackorderingsverksamhet av häst, ett småskaligt jordbruk samt hunduppfödning under kennelnamnet GooseWood's, jag är IT-konsult "programmerare", numer i egen regi och jobbar även en del mot kunder i Stockholm. Jag är amatörtränare inom trav och har två hästar i träning.

Vår första beauceron köpte vi 1999, och nu omges jag ständigt av våra fem beaucerontikar, då jag är hemma på gården mycket är de nog ute med mig mer tid än vad de är inomhus. Jag skulle inte kunna tänka mig ett liv utan denna fantastiska och fascinerande ras.

Numer har vi även lite får och vi har precis kommit igång på riktigt med vallträning, i skrivandets stund är "invallade"

7 ORDINARIE LEDAMOT: ANNICA KROON

Jag har varit med i Beauceronklubben sedan vi bildade den och var med i styrelsen från början, både som ledamot och kassör. Efter att ha haft ett uppehåll från styrelsearbete under några år är jag åter igen med som ledamot.

Jag föder tillsammans med min man upp beauceron i liten skala (har endast haft 7 kullar sedan vår första kull som föddes i slutet av 1991.) Vår första beauceron köptes från Frankrike 1988, en tik som också blev mamma till Nordens första beauceronkull.

Vår allra första valpkull föddes 1976 och det var även det Nordens första kull av den rasen, nämligen Podenco Ibienco, en ras som vi haft sedan 1973 och fortfarande har.

Jag har hela livet haft ett stort hundintresse och tjatade i flera år på min mamma att jag skulle få en egen hund. Min pappa hade jakthundar och den hund som jag kommer ihåg var en hamiltonstövare som tyvärr fick i sig gift av något slag och var tvungen att avlivas då det inte gick att få tag i någon veterinär. Jag var då fem år och sedan började jag alltså tjata om en hund. När jag var tretton så fick jag äntligen min efterlängtade hund, en mellanpudelhane.

Sedan den dagen har det alltid funnits hundar i mitt liv och på sjuttioalet gick jag en nybörjarkurs med en podencohane, på brukshundklubben i Falun och sedan dess har jag varit mer eller mindre aktiv under åren som gått. Även där har jag varit med i styrelsen både som kassör och ledamot.

Jag utbildade mig till instruktör och mentalfigurant på åttioalet, men gjorde ett långt uppehåll från det så den auktorisationen har gått ut. Men jag hann med att ha en hel del kurser innan mitt uppehåll.

Mitt stora intresse ligger på det mentala planet och jag anser att exteriören inte alls är lika viktig då jag hellre lever hela året med en mentalt bra hund än en vacker problemhund. Jag menar inte att alla hundar med bra exteriör behöver ha en dålig mentalitet, men jag gör inte avkall på mentalitet bara för att hunden har en exteriör utöver det vanliga.

STYRELSE

ORDFÖRANDE

Peter Kjällkvist
S:t Persgatan 43 C
602 33 NORRKÖPING
Mobil: 0708-47 12 72
peter.kjallkvist@gmail.com

VICE ORDFÖRANDE

Anna Ivaska
Odengatan 9, 974 36 Luleå
Tel: 070-362 12 35
annaivaska@hotmail.com

KASSÖR

Ankie Hermansson
Fäboda Gård
647 92 MARIEFRED
Tel: 0158-340 08

SEKRETERARE

Maria Romelin
Trädgårdsvägen 1
748 50 Tobo
Tel: 073-778 43 56

ORDINARIE LEDAMOT

Annica Kroon
Gråsala 423, 790 23 SVÄRDSJÖ
Tel: 0246-302 95
Mobil: 070-647 33 07
annicakroon@hotmail.com

SUPPLEANT

Anna-Kari Sahlqvist

SUPPLEANT

Conny Wågland

VALBEREDNING:

Sabrina Drugge (sammanställande)
binick@hotmail.com
Malena Lindberg
Thomas Corino

WEBBANSVARIGA

Anna Ivaska
annaivaska@hotmail.com

Åsa Alfred
asa@kfib.org

VALPHÄNVISARE

Anna Ivaska
annaivaska@hotmail.com

REVISORER

Lars Fastling
Grankulla gård
179 97 FÄRENTUNA
Tel: 08-560 200 10

REVISORSUPPLEANTER

Bo Rojling
Inger Söderqvist

T.F REDAKTÖR DUBBELSPORREN

Åsa Alfred
asa@kfib.org

ANSVARIG UTGIVARE

DUBBELSPORREN
Lars Fastling
Grankulla gård
179 97 FÄRENTUNA
Tel: 08-560 200 10

SEKTORER & KOMMITTÉER

RUS/MENTAL

Anna Ivaska (sammanställande)
Odengatan 9, 974 36 Luleå
Tel: 070-362 12 35
annaivaska@hotmail.com

Annica Kroon
Gråsala 423, 790 23 SVÄRDSJÖ
Tel: 0246-302 95
Mobil: 070-647 33 07
annicakroon@hotmail.com

Peter Kjällkvist
S:t Persgatan 43 C
602 33 NORRKÖPING
Mobil: 0708-47 12 72
peter.kjallkvist@gmail.com

Inger Söderqvist
Sjöhult 27, 562 41 TABERG
Tel: 0708-15 58 84
ingerohlsson55@hotmail.com

RUS/EXTERIÖR, UTSTÄLLNING

Ankie Hermansson
Fäboda Gård
647 92 MARIEFRED
Tel: 0158-340 08

TÄVLINGSSEKTORN

Vakant

REGISTERANSVARIG
Åsa Alfred
Blackstorp Solgläntan
590 48 VIKINGSTAD
Tel: 013-27 32 10
asa@kfib.org

FRIVILLIGSEKTORN

Vakant

PR/INFO-KOMMITTÉN
Åsa Alfred
Blackstorp Solgläntan
590 48 VIKINGSTAD
Tel: 013-27 32 10
asa@kfib.org

Anna Ivaska
annaivaska@hotmail.com

UTBILDNINGSKOMMITTÉN

Malin Nordström
Fjällnejlikan 4
424 48 ANGERED
Tel: 031-331 11 31,
mobil: 0739-62 99 20
beauceronklubben@hotmail.com

Anna Ivaska
annaivaska@hotmail.com

IPO/BHP-KOMMITTÉN

Vakant

HÄLSOANSVARIG
Malena Lindberg
malena.lindberg@gmail.com

TÄVLINGSSEKRETERARE

Åsa Alfred
Blackstorp Solgläntan
590 48 VIKINGSTAD
Tel: 013-27 32 10
asa@kfib.org

HALLÅ!
TYCKER NI ATT VISSA HUNDAR
OCH SKRIBENTER SYNS MER ÄN
ANDRA?

TVEKA INTE ATT SKICKA IN
MATERIAL TILL NÄSTA NUMMER!

TILL NÄSTA
NUMMER:

OBS! TRYCKFEL I
DS 4! MANUSSTOPP ÄR
REDAN 10 JANUARI!

OBS! TRYCKFEL I DS 4 (TRYCK VERSION)
MANUSSTOPP FÖR NR. 1 2010 ÄR 10 JANUARI.

B-FÖRENINGSBREV

Returadress:
Beauceronklubben
c/o Ankie Hermansson
Fäboda Gård
647 92 Mariefred

SVERIGE

PORTO
BETALT

GOD JUL &
GOTT NYTT ÅR

önskar kennel Sincline